

- 3054 *Blastobasis phycidella* Z. S. 433. noot.
3891 *Coleophora artemisicolella* Brd. S. 801. noot.
4225 *Phyllocnistis sorhageniella* Lüders.
4446 *Solenobia inconspicuenta* Stt. S. 445. noot.
— *Talaeporia guenei* Z. moet vervallen. (na 4423).

Volgens het EERSTE VERVOLG, Entom. Ber. No. 169, 1 Sept. 1929, blz. 9, bedroeg het aantal inlandsche soorten 1007. Dit wordt thans met 12 vermeerderd, en met 1 verminderd, zoodat er nu 1018 soorten als inlandsch bekend zijn.

Nijmegen, Februari 1932. H. J. LYCKLAMA à NIJEHOLT.

Pyrameis cardui L. in 1931 weder in grooten getale te Amsterdam aanwezig.

Als vervolg op mijne mededeeling in de E. B. van 1 Sept. 1931, kan ik berichten, dat ik begin Aug. 1931 geene rupsen op genoemd terrein meer ontdekte. Het verdere gedeelte van die maand ging ik met vacantie, zoodat ik toen geene waarnemingen kon doen. In September teruggekomen, ging ik den 15^{den} eens op zoek, en vond, evenals in Mei, wederom een groot aantal rupsen op hetzelfde terrein. Het was wel iets minder dan voorheen, doch het aantal was toch groot te noemen.

Ik verzamelde er een 25-tal, bijna volwassen, half volwassen en ook een zeer klein exemplaar, naar schatting een millimeter of zeven lang. Ik kweekte ze weer op de gewone wijze, met distelplanten voedende, en zag ze tusschen 23 Sept. en 20 Oct. op ééne na alle verpopt. De nog niet verpopte rups was het bewuste exemplaar, dat ik vond, toen het nog zeer klein was, zooals boven vermeld, en hetwelk ik apart had gehouden. Van al de poppen waren er twee naar beneden gevallen, die ik op den bodem van een kistje legde en binnenshuis bewaarde (niet opzettelijk) in eene kamer, waar niet gestookt wordt en die op het Noorden ligt.

Nu kwam de laatste week van October, die zich kenmerkte door eene lage temp. en waarbij hier in den nacht van 27 op 28 Oct. de thermometer daalde tot 3° C. onder nul.

Deze koude periode is op de ontwikkeling der vlinders van grooten invloed geweest. Drie poppen, waarin de vlinder reeds op 23 Oct. gevormd was (te zien aan het doorschijnen der roodachtige kleur der vleugels), stierven; ook de nog niet verpopte rups stierf. Daarentegen kwamen juist die twee exemplaren, welke ik binnenshuis had gehouden, resp. 29 Oct. en 4 Nov. uit, gaven echter kreupele vlinders, zeker tengevolge van het vallen der poppen.

Op het oogenblik, dat ik dit artikel schrijf, is van de overige poppen nog geene enkele uitgekomen, hoewel ze er nog zeer goed uitzien. Bij onderzoek bleek mij dan ook, dat er nog verscheidene in leven zijn.

Uit een en ander meen ik te mogen concludeeren, dat eene koude periode op de ontwikkeling der rupsen en vlinders van grooten invloed is.

Dan heb ik mij afgevraagd: zijn de vlinders uit deze tweede kweek te beschouwen als eene tweede generatie hier te lande?

Ik meen van wel, tenzij het nakomelingen zijn van vlinders, die uit meer zuidelijk gelegen landen naar hier zijn komen vliegen, hoewel het dan echter zeer toevallig is, dat ze op dezelfde plaats, waar ik ook de vorige rupsen vond, hunne eieren deponeerden.

Dat het nakomelingen zouden zijn van hier overwinterd hebbende vlinders, kan ik niet aannemen. Weliswaar ziet men de overwinterd hebbende exemplaren nog tot in Juni, doch die leveren dan toch niet pas in Oct. den vlinder.

Ik heb mijne kweekglazen met de poppen nog steeds buiten staan onder een afdakje, en laat ze daar gedurende den winter en het voorjaar, in afwachting van wat het resultaat zal zijn.

Wanneer *Pyrameis cardui* L. hier te lande overwintert, ben ik er bijna zeker van, het volgend voorjaar op dezelfde plaats weer vlinders te zullen vinden en daarna ook rupsen. Na kweeking der eerste generatie, zou ik dan kunnen probeeren, hiervan eieren te krijgen, waarmede het al of niet voorkomen eener tweede generatie zou zijn opgelost.

Amsterdam, 30 Nov. 1931.

G. S. A. V. D. MEULEN.
